

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SF

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst

Sentencja

Artykuł 11 ust. 3 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że sytuacja taka jak w sprawie w postępowaniu głównym, w której osoba — mimo iż pracuje jako marynarz dla pracodawcy mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich, na statku pływającym pod banderą państwa trzeciego i poza terytorium Unii Europejskiej — zachowała miejsce zamieszkania w państwie członkowskim pochodzenia, jest objęta zakresem zastosowania tego przepisu, w związku z czym ustawodawstwem mającym zastosowanie do tej sytuacji jest ustawodawstwo państwa członkowskiego miejsca zamieszkania tej osoby.

(¹) Dz.U. C 63 z 19.2.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Lombardia — Włochy) — EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Sprawa C-712/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Transakcje fikcyjne — Brak możliwości odliczenia podatku — Obowiązek wystawcy faktury zapłaty wyszczególnionego na fakturze VAT — Grzywna w wysokości równej nienależnie odliczonej kwocie VAT — Zgodność z zasadami neutralności VAT i proporcjonalności)

(2019/C 230/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EN.SA. Srl

Strona przeciwna: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Sentencja

- 1) W sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której fikcyjne transakcje sprzedaży energii elektrycznej dokonywane w sposób „okrężny” pomiędzy tymi samymi podmiotami i opiewające na te same kwoty nie spowodowały utraty wpływów podatkowych, dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w świetle zasad neutralności i proporcjonalności, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisom prawa krajowego, które wykluczają możliwość odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do transakcji fikcyjnych, zobowiązując jednocześnie osoby, które wykazują VAT na fakturze, do zapłaty tego podatku, w tym z tytułu fikcyjnej transakcji, pod warunkiem iż prawo krajowe umożliwia dokonanie korekty zobowiązania podatkowego wynikającego z owego zobowiązania, jeżeli wystawca faktury, który nie działał w dobrej wierze, zapobiegnie w stosownym czasie i całkowicie niebezpieczeństwu uszczuplenia dochodów podatkowych, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

- 2) Zasady proporcjonalności i neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, na podstawie którego niezgodne z prawem odliczenie VAT podlega grzywnie w wysokości równej kwocie dokonanego odliczenia.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okrazhen sad — Blagoevgrad — Bułgaria) — Brian Andrew Kerr/Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Sprawa C-25/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 7 pkt 1 lit. a) — Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących umowy — Pojęcie „spraw dotyczących umowy” — Uchwała zgromadzenia ogólnego współwłaścicieli nieruchomości — Ciężące na współwłaścicielach zobowiązanie do wnoszenia określonych w rzeczowej uchwale corocznych składek na poczet budżetu wspólnoty mieszkaniowej — Powództwo zmierzające do wyegzekwowania tego zobowiązania — Prawo właściwe dla zobowiązań umownych — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 4 ust. 1 lit. b) i c) — Pojęcia „umowy o świadczenie usług” i „umowy, której przedmiotem jest prawo rzeczowe na nieruchomości” — Uchwała zgromadzenia ogólnego współwłaścicieli nieruchomości dotycząca kosztów utrzymania części wspólnych)

(2019/C 230/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okrazhen sad — Blagoevgrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brian Andrew Kerr

Strona pozwana: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Sentencja

- 1) Artykuł 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy zobowiązanie do zapłaty wynika z uchwały zgromadzenia ogólnego współwłaścicieli budynku wielomieszkaniowego nieposiadającego osobowości prawnej i ustanowionego specjalnie na mocy ustawy w celu wykonywania niektórych praw, przyjętej przez większość członków wspólnoty mieszkaniowej, lecz wiążącej wszystkich jej członków, spór dotyczący owego zobowiązania do zapłaty należy uznać za należący do zakresu pojęcia „spraw dotyczących umowy” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że spór, taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, dotyczący wynikającego z uchwały ogólnego zgromadzenia współwłaścicieli budynku mieszkalnego zobowiązania do zapłaty kosztów utrzymania części wspólnych tego budynku, należy uznać za spór dotyczący umowy o świadczenie usług w rozumieniu rzeczzonego przepisu.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.